

ข้อแนะนำเป็นลายลักษณ์อักษรตามข้อกำหนด เอ ดี อาร์ (INSTRUCTIONS IN WRITING ACCORDING TO ADR)

ข้อปฏิบัติในกรณีเกิดอุบัติเหตุหรือเหตุฉุกเฉิน

ในกรณีเกิดอุบัติเหตุหรือเหตุฉุกเฉินขึ้นในระหว่างการขนส่งผู้ขับรถและผู้ประจำรถต้องปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้ ทั้งนี้ ต้องพิจารณาถึงความปลอดภัยของตนเองก่อนเป็นลำดับแรก และสามารถทำได้ในทางปฏิบัติ

- ใส่เบรกมือหรือใช้ระบบเบรกของรถ ดับเครื่องยนต์ และตัดสวิตช์ควบคุมระบบไฟฟ้าหลักของรถ(Battery Master Switch)(ถ้ามี)
- หลีกเลี่ยงการกระทำการใดๆ ที่อาจจะทำให้เกิดประกายไฟ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ห้ามสูบบุหรี่ ไขนุหรือไฟฟ้า หรืออุปกรณ์ที่มีลักษณะคล้ายคลึง หรือเปิดเครื่องใช้ไฟฟ้าทุกชนิด
- แจ้งหน่วยกู้ภัยหรือหน่วยตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน โดยให้ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของการเกิดอุบัติเหตุและสินค้าอันตรายที่เกี่ยวข้องให้มากที่สุด
- ใส่เสื้อที่มีแถบสะท้อนแสง และนำอุปกรณ์เตือนภัยที่วางตัวเองได้ วางไว้ที่ด้านหน้าและด้านหลังของรถ ด้วยระยะห่างที่เหมาะสมกับรถ(เช่น ๕๐-๑๐๐ เมตร)
- รวบรวมเอกสารกำกับการขนส่งให้พร้อม เพื่อให้สามารถมอบให้แก่เจ้าหน้าที่หน่วยกู้ภัยหรือหน่วยตอบโต้ภาวะฉุกเฉินได้ทันทีเมื่อมาถึง
- ห้ามเดินเข้าไปใกล้หรือสัมผัสสารที่รั่วไหล และหลีกเลี่ยงการสูดดมไอ ควน หรือฝุ่น โดยต้องอยู่เหนือลม
- หากสามารถทำได้และพิจารณาแล้วว่าปลอดภัย ให้ใช้เครื่องดับเพลิงที่ติดตั้งไว้ประจำรถในการดับเพลิงขนาดเล็กและเพิ่งเริ่มต้น เช่น เพลิงที่เกิดขึ้นจากยางล้อรถ เพลิงจากเบรกไหม้ หรือเพลิงที่เกิดจากห้องเครื่องยนต์
- ผู้ขับรถและผู้ประจำรถต้องไม่ดับเพลิงที่กำลังลุกไหม้สินค้าอันตรายในห้องบรรทุกหรือพื้นที่บรรทุก
- ในกรณีเกิดการรั่วไหลของสินค้าอันตรายลงสู่สิ่งแวดล้อมในน้ำหรือระบบระบายน้ำ และพิจารณาแล้วว่าปลอดภัย ให้ใช้อุปกรณ์ความปลอดภัยที่มีอยู่ประจำรถในการป้องกันและกั้นเขตไม่ให้เกิดการรั่วไหลดังกล่าวขยายตัวออกไป
- ออกจากพื้นที่เกิดเหตุ แนะนำผู้ไม่เกี่ยวข้องให้ออกจากพื้นที่ และปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่หน่วยกู้ภัยหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ
- ถอดเสื้อผ้าและอุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลที่ได้รับการปนเปื้อนสารเคมีออก และกำจัดอย่างปลอดภัย และถูกวิธี

กรณีฉุกเฉิน ติดต่อ ๑๕๘๔ ศูนย์คุ้มครองผู้โดยสารและรับเรื่องร้องเรียน

ข้อแนะนำเพิ่มเติมสำหรับผู้ขับรถและผู้ประจำรถเกี่ยวกับลักษณะความเป็นอันตรายของ
สินค้าอันตรายตามประเภท และการปฏิบัติขึ้นอยู่กับสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้น

ฉลากและแผ่นป้ายแสดงอันตราย	ลักษณะความเป็นอันตราย	ข้อแนะนำเพิ่มเติม
(๑)	(๒)	(๓)
สารและสิ่งของระเบิด ๑ ๑.๕ ๑.๖	อาจมีลักษณะความเป็นอันตรายและผลกระทบที่เกิดขึ้นได้หลายอย่าง เช่น การระเบิดทั้งมวล; การเกิดสะเก็ดระเบิดหรือการกระเด็นของชิ้นส่วนจากการระเบิด; การเกิดเพลิงไหม้อย่างรุนแรง/คลื่นความร้อน; การเกิดแสงสว่างจ้า; การเกิดเสียงดังหรือควีน ไวต่อการกระแทก และ/หรือแรงกระแทก และ/หรือความร้อน	หากที่กำบัง แต่ให้อยู่ห่างจากหน้าต่าง / ประตูที่เป็นกระจก
สารและสิ่งของระเบิด ๑.๔	เสี่ยงเล็กน้อยจากการระเบิดและการเกิดเพลิงไหม้	หากที่กำบัง
ก๊าซไวไฟ ๒.๑	เสี่ยงจากการเกิดเพลิงไหม้ เสี่ยงจากการระเบิด อาจบรรจุก๊าซที่มีความดัน เสี่ยงจากการเกิดก๊าซพิษ (asphyxiation) อาจเป็นสาเหตุให้ผิวหนังไหม้ และ/หรือ ถูกทำลาย (frostbite) เพราะความเย็นจัด ภาชนะบรรจุอาหารระเบิดได้เมื่อได้รับความร้อน	หากที่กำบัง อยู่ห่างจากพื้นที่ลุ่มหรือต่ำ
ก๊าซไม่ไวไฟ ไม่เป็นพิษ ๒.๒	เสี่ยงจากการเกิดก๊าซพิษ (asphyxiation) อาจบรรจุก๊าซที่มีความดัน อาจเป็นสาเหตุให้เนื้อเยื่อถูกทำลาย (frostbite) เพราะความเย็นจัด ภาชนะบรรจุอาหารระเบิดได้เมื่อได้รับความร้อน	หากที่กำบัง อยู่ห่างจากพื้นที่ลุ่มหรือต่ำ
ก๊าซพิษ ๒.๓	เสี่ยงจากการได้รับก๊าซพิษ อาจบรรจุก๊าซที่มีความดัน อาจเป็นสาเหตุให้ผิวหนังไหม้ และ/หรือ ถูกทำลาย (frostbite) เพราะความเย็นจัด ภาชนะบรรจุอาหารระเบิดได้เมื่อได้รับความร้อน	สวมใส่หน้ากากฉุกเฉินเพื่อออกจากพื้นที่เกิดเหตุ หากที่กำบัง อยู่ห่างจากพื้นที่ลุ่มหรือต่ำ
ของเหลวไวไฟ ๓	เสี่ยงต่อการเกิดเพลิงไหม้ เสี่ยงต่อการระเบิด ภาชนะบรรจุอาจระเบิดเมื่อได้รับความร้อน	หากที่กำบัง อยู่ห่างจากพื้นที่ลุ่มหรือต่ำ
ของแข็งไวไฟ และระเบิดที่ทำให้ความไวในการระเบิดลดลง ๔.๑	เสี่ยงต่อการเกิดเพลิงไหม้ ไวไฟหรือติดไฟได้ อาจลุกติดไฟได้จากความร้อน การเกิดประกายไฟ หรือเปลวไฟ อาจประกอบด้วยสารที่ทำปฏิกิริยาได้เองซึ่งเสี่ยงต่อการแตกตัวเมื่อได้รับความร้อน เมื่อสัมผัสกับสารชนิดอื่น (เช่น กรด สารประกอบโลหะหนัก หรือเอมีน) เมื่อเกิดการเสียดสีหรือแรงกระแทก และอาจปล่อยก๊าซหรือไอที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ปล่อยก๊าซหรือไอที่ไวไฟหรือลุกไหม้ได้เอง ภาชนะบรรจุอาจระเบิดได้เมื่อได้รับความร้อน เสี่ยงต่อการระเบิดของวัตถุระเบิดที่ถูกทำให้ความไวในการระเบิดลดลง หลังจากสูญเสียการควบคุมการลดความไวในการระเบิดไป	
สารที่เสี่ยงต่อการลุกไหม้ได้เอง ๔.๒	เสี่ยงต่อการลุกติดไฟได้เองหากหีบห่อชำรุดหรือสารรั่วไหลออกมา อาจทำปฏิกิริยาอย่างรุนแรงกับน้ำ	
สารที่เมื่อสัมผัสกับน้ำ ให้ออกแก๊สไวไฟ ๔.๓	เสี่ยงต่อการเกิดเพลิงไหม้และระเบิดหากสัมผัสกับน้ำ	ควรรักษาสารที่รั่วไหลออกมาให้แห้ง โดยการปิดคลุมสารที่รั่วไหลออกมา

ฉลากและแผ่นป้ายแสดงอันตราย	ลักษณะความเป็นอันตราย	ข้อแนะนำเพิ่มเติม
(๑)	(๒)	(๓)
สารออกซิไดซ์ ๕.๑	เสี่ยงต่อการเกิดปฏิกิริยาอย่างรุนแรง ถูกติดไฟและระเบิดหากสัมผัสกับสารที่ติดไฟได้หรือสารไวไฟ	หลีกเลี่ยงการผสมกับสารไวไฟหรือสารที่ติดไฟได้ (เช่น ซีเมนต์)
สารเปอร์ออกไซด์อินทรีย์ ๕.๒	เสี่ยงจากการแตกตัวและมีอุณหภูมิสูงขึ้นเมื่อสัมผัสกับสารชนิดอื่น (เช่น กรด สารประกอบโลหะหนัก หรือเอมีน) เมื่อเกิดการเสียดสีหรือแรงกระแทก และอาจปล่อยก๊าซหรือไอที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ปล่อยก๊าซหรือไอที่ไวไฟหรือไอที่ลุกติดไฟได้เอง	หลีกเลี่ยงการผสมกับสารไวไฟหรือสารที่ติดไฟได้ (เช่น ซีเมนต์)
สารพิษ ๖.๑	เสี่ยงต่อการได้รับพิษจากการทางการหายใจ สัมผัสผิวหนัง หรือกลืนกินเข้าไป เสี่ยงต่อการเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในน้ำหรือระบบน้ำทิ้ง	สวมใสหน้ากากจุกเงินที่กันก๊าซพิษหรือสารพิษ เพื่อให้สามารถออกจากพื้นที่เกิดเหตุได้อย่างปลอดภัย
สารติดเชื้อ ๖.๒	เสี่ยงต่อการติดเชื้อ อาจเป็นสาเหตุของการเจ็บป่วยอย่างรุนแรงในมนุษย์หรือสัตว์ เสี่ยงต่อการเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในน้ำหรือระบบน้ำทิ้ง	
วัสดุกัมมันตรังสี ๗A ๗B ๗C ๗D	เสี่ยงต่อการได้รับรังสี และรังสีจากภายนอก	จำกัดเวลาในการรับสัมผัส
 ๗E	เสี่ยงต่อการเกิดปฏิกิริยาลุกไหม้หรือระเบิด	
สารกัดกร่อน ๘	เสี่ยงต่อการไหม้จากการกัดกร่อน อาจทำปฏิกิริยาอย่างรุนแรง กับสารในประเภทเดียวกันกับน้ำ และกับสารอื่น สารที่รั่วไหลอาจปล่อยไอที่มีฤทธิ์กัดกร่อนออกมา เสี่ยงต่อการเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในน้ำหรือระบบน้ำทิ้ง	
สารและสิ่งของอันตรายเบ็ดเตล็ด ๙	เสี่ยงต่อการไหม้จากความร้อน เสี่ยงต่อการเกิดเพลิงไหม้ เสี่ยงต่อการเกิดการระเบิด เสี่ยงต่อการเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในน้ำหรือระบบน้ำทิ้ง	

หมายเหตุ 1 : สำหรับสินค้าอันตรายที่มีความเสี่ยงหลายอย่าง และสำหรับการบรรจุทุกสินค้าอันตรายแบบคละกันหรือบรรจุทุกสินค้าอันตรายหลายประเภทความเป็นอันตรายไปด้วยกันบนหน่วยขนส่งเดียวกัน ต้องพิจารณาถึงลักษณะความเป็นอันตรายเฉพาะของสินค้าอันตรายแต่ละตัวด้วย

หมายเหตุ 2 : ข้อแนะนำเพิ่มเติมที่แสดงไว้ในตารางข้างต้นนี้อาจปรับเปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับประเภทของสินค้าอันตรายที่ขนส่ง และรูปแบบของการขนส่ง

**ข้อแนะนำเพิ่มเติมสำหรับผู้ขับรถและผู้ประจำรถเกี่ยวกับลักษณะความเป็นอันตรายของ
สินค้าอันตรายตามประเภท และการปฏิบัติขึ้นอยู่กับสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้น**

(๑)	(๒)	(๓)
 สารที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม	เสี่ยงต่อการเกิดผลกระทบต่องานต่อสิ่งแวดล้อมในน้ำหรือระบบน้ำทิ้ง	
 สารที่ขนส่งภายใต้อุณหภูมิ	เสี่ยงต่อการไหม้จากความร้อน	หลีกเลี่ยงการสัมผัสกับส่วนที่ร้อนของหน่วยขนส่ง และสารที่รั่วไหลออกมา

**อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็น หรือที่ใช้สำหรับป้องกันอันตราย
เมื่อมีอุบัติเหตุหรือเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้น ซึ่งต้องมีไว้ประจำรถขนส่งสินค้าอันตราย
ตามข้อที่ ๘.๑.๕ ของข้อกำหนด เอ ดี อาร์**

ก. อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่ต้องจัดให้มีไว้ประจำหน่วยขนส่ง

- (๑) ลิ้มขัดล้อที่ทำด้วยวัสดุที่มีความแข็งแรง ทนทาน มีขนาดเหมาะสมกับน้ำหนักรวมสูงสุดของรถ และกับเส้นผ่านศูนย์กลางของยางล้อรถ ซึ่งสามารถทำให้รถไม่เลื่อนไหลขณะจอดรถ จำนวน ๑ ชิ้น ต่อรถหนึ่งคัน
- (๒) อุปกรณ์เตือนภัยที่วางตั้งได้เอง เช่น กรวยสะท้อนแสง สามเหลี่ยมสะท้อนแสง หรือไฟวับวาบ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือแต่ละอย่างรวมกัน จำนวน ๒ ชิ้น
- (๓) ภาชนะที่บรรจุของเหลวที่สามารถใช้ฉีดล้างตาในกรณีมีอุบัติเหตุหรือเหตุฉุกเฉิน เว้นแต่การขนส่งสินค้าอันตราย ประเภทที่ ๑ วัตถุระเบิด และประเภทที่ ๒ ก๊าซไม่ต้องมีอุปกรณ์ชนิดนี้ไว้ประจำหน่วยขนส่ง

ข. อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่ต้องจัดให้มีไว้สำหรับผู้ขับรถและพนักงานประจำรถแต่ละคน ดังนี้

- (๑) เสื้อที่มีแถบสะท้อนแสง
- (๒) อุปกรณ์ส่องสว่างแบบพกพาได้หรือไฟฉาย
- (๓) ถุงมือที่เหมาะสมกับประเภทและสภาพของสินค้าอันตรายที่ขนส่ง
- (๔) อุปกรณ์ป้องกันดวงตาหรือแว่นนิรภัยที่เหมาะสมกับประเภทและสภาพของสินค้าอันตรายที่ขนส่ง

ค. อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่ต้องจัดให้มีไว้เพิ่มเติมประจำหน่วยขนส่ง ในกรณีขนส่งสินค้าอันตรายบางประเภทที่อยู่ในสถานะของแข็งหรือของเหลว ดังนี้

- (๑) การขนส่งสินค้าอันตราย ประเภทที่ ๒ ก๊าซ ในประเภทย่อยที่ ๒.๓ ก๊าซพิษ และประเภทที่ ๖ ในประเภทย่อยที่ ๖.๑ สารพิษ ต้องจัดให้มีหน้ากากกันก๊าซพิษหรือสารพิษ สำหรับให้ผู้ขับรถและพนักงานขับรถสวมใส่ในกรณีมีอุบัติเหตุหรือเกิดเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้น
- (๒) การขนส่งสินค้าอันตราย ประเภทที่ ๓ ของเหลวไวไฟ ประเภทที่ ๔ ของแข็งไวไฟ ในประเภทย่อยที่ ๔.๑ ของแข็งไวไฟ และประเภทย่อยที่ ๔.๓ สารที่สัมผัสกับน้ำแล้วทำให้เกิดก๊าซไวไฟ ประเภทที่ ๘ สารกัดกร่อน และประเภทที่ ๙ สินค้าอันตรายเบ็ดเตล็ด ต้องจัดให้มี
 - (ก) พลับ สำหรับใช้ดับดินหรือทรายเพื่อป้องกันหรือลดผลกระทบจากการรั่วไหลของสินค้าอันตรายต่อชุมชน ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม
 - (ข) แผ่นพลาสติกหรือวัสดุที่เหมาะสมกับสินค้าอันตรายที่ขนส่ง และมีขนาดเหมาะสมสำหรับใช้ปิดคลุมฝาครอบน้ำทิ้ง เพื่อป้องกันไม่ให้สินค้าอันตรายรั่วไหลลงสู่ท่อน้ำทิ้งหรือระบบระบายน้ำ
 - (ค) ถังพลาสติกหรือภาชนะที่ทำด้วยวัสดุที่เหมาะสมกับสินค้าอันตรายที่ขนส่ง สำหรับใช้รองรับสินค้าอันตรายที่รั่วไหลในกรณีมีอุบัติเหตุหรือเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้น